

o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2, w szczególności:”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister Finansów w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania i rozliczania pożyczek na prefinansowanie zadań Wspólnej Polityki Rolnej, przekazywania na rachunek bieżący agencji płatniczych, o których mowa w odrębnych przepisach, zwanych dalej „agencjami płatniczymi”, środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i środków krajowych przeznaczonych na realizację zadań Wspólnej Polityki Rolnej oraz sposób rozliczania tych środków, mając na względzie zachowanie przez agencje płatnicze terminów i warunków dokonywanych płatności, a także konieczność kontroli środków będących w dyspozycji agencji płatniczych.”;

4) w pkt 12 uchyla się lit. a;

5) w pkt 16 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przeznaczone na współfinansowanie zadań, programów i projektów realizo-

wanych ze środków, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 i 2a.”;

6) uchyla się pkt 17;

7) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) w art. 138 w ust. 1 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) przyznaniu lub przekazaniu środków na realizację zadań Wspólnej Polityki Rolnej bez zachowania procedur obowiązujących przy uruchamianiu tych środków.”;

Art. 3. Wszczęte przed dniem ogłoszenia ustawy sprawy dotyczące zwrotu dotacji, rozpatrywane przez naczelnika urzędu skarbowego, inspektora kontroli skarbowej oraz przez organy odwoławcze, prowadzą w dalszym ciągu te organy aż do zakończenia postępowania. Właściwość organu odwoławczego określają odrębne przepisy.

Art. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem art. 30g, 93 i 93a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

891

USTAWA

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 i Nr 170, poz. 1652) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) członkowie jego zarządu lub rady nadzorczej stanowią więcej niż połowę członków zarządu innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), lub”,

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) „konsumentie” — rozumie się przez to konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cy-

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia również: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń oraz ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz o Rzeczniku Ubezpieczonych.

wilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.²⁾),”;

c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) „organizacjach konsumenckich” — rozumie się przez to niezależne od przedsiębiorców i ich związków organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów; organizacje konsumenckie mogą prowadzić działalność gospodarczą na zasadach ogólnych, o ile dochód z działalności służy wyłącznie realizacji celów statutowych;”;

d) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) „grupie kapitałowej” — rozumie się przez to wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę;”;

e) w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17—19 w brzmieniu:

„17) „tajemnicy przedsiębiorstwa” — rozumie się przez to tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503);

18) „rozporządzeniu nr 1/2003/WE” — rozumie się przez to rozporządzenie Rady nr 1/2003/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie przepisów o konkurencji ustanowionych w art. 81 i art. 82 Traktatu (Dz. Urz. WE L 1 z 4.01.2003);

19) „rozporządzeniu nr 139/2004/WE” — rozumie się przez to rozporządzenie nr 139/2004/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorców (Dz. Urz. UE L 024 z 29.01.2004, str. 1 i n.).”;

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) uzgadnianiu przez przedsiębiorców przystępujących do przetargu lub przez tych przedsię-

biorców i przedsiębiorcę będącego organizatorem przetargu warunków składanych ofert, w szczególności zakresu prac lub ceny.”;

3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wyłączeń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do przypadków określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1—3 i pkt 7.”;

4) w art. 8 w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych.”;

5) w art. 11 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 2, spoczywa na przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione — na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu — że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 5 lub art. 8, a przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 9—11 oraz art. 101 ust. 1 pkt 1 i pkt 2, z zastrzeżeniem ust. 7.

5. Prezes Urzędu może, z urzędu, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;

2) przedsiębiorca lub związek przedsiębiorców nie wykonuje zobowiązań i obowiązków nałożonych w decyzji, o której mowa w ust. 1—3.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870.

6. Prezes Urzędu może, za zgodą przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców, z urzędu, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności mających istotny wpływ na wydanie decyzji.
7. W przypadku uchylecia decyzji Prezes Urzędu orzeka co do istoty sprawy.”;
- 7) w art. 13:
- a) uchyla się pkt 2,
- b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) następującej w toku postępowania upadłościowego, z wyłączeniem przypadków, gdy zamierzający przejąć kontrolę jest konkurentem albo należy do grupy kapitałowej, do której należą konkurenci przedsiębiorcy przejmowanego;”;
- 8) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:
- „Art. 13a. Przepisu art. 13 pkt 1 nie stosuje się w przypadku koncentracji, w wyniku których powstanie lub umocni się pozycja dominująca na rynku, na którym następuje koncentracja.”;
- 9) art. 17 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 17. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.”;
- 10) w art. 18:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prezes Urzędu, w drodze decyzji, wydaje zgodę na dokonanie koncentracji, gdy — po spełnieniu przez przedsiębiorców zamierzających dokonać koncentracji warunków określonych w ust. 2 — konkurencja na rynku nie zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.”,
- b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wyzbycia się kontroli nad określonym przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami, w szczególności przez zbycie określonego pakietu akcji lub udziałów, lub odwołania z funkcji członka organu zarządzającego lub kontrolnego jednego lub kilku przedsiębiorców,”;
- 11) art. 19 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19. 1. Prezes Urzędu zakazuje, w drodze decyzji, dokonania koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku.
2. Prezes Urzędu wydaje, w drodze decyzji, zgodę na dokonanie koncentracji, w wyniku której konkurencja na rynku zostanie istotnie ograniczona, w szczególności przez powstanie lub umocnienie pozycji dominującej na rynku, w przypadku gdy odstępianie od zakazu koncentracji jest uzasadnione, a w szczególności:
- 1) przyczyni się ona do rozwoju ekonomicznego lub postępu technicznego;
- 2) może ona wywrzeć pozytywny wpływ na gospodarkę narodową.”;
- 12) w art. 20 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przepisy ust. 2 i ust. 3 stosuje się odpowiednio w przypadku niezgłoszenia Prezesowi Urzędu zamiaru koncentracji, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz w przypadku niewykonania decyzji o zakazie koncentracji.”;
- 13) art. 21 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 21. 1. Decyzje, o których mowa w art. 17 i art. 18 ust. 1 lub art. 19 ust. 2, wygasają, jeżeli w terminie 2 lat od dnia ich wydania koncentracja nie została dokonana.
2. Prezes Urzędu może, na wniosek przedsiębiorcy uczestniczącego w koncentracji, przedłużyć, w drodze postanowienia, termin, o którym mowa w ust. 1, o rok, jeżeli przedsiębiorca wykaze, że nie nastąpiła zmiana okoliczności, w wyniku której koncentracja może spowodować istotne ograniczenie konkurencji na rynku.
3. Przed wydaniem postanowienia o przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.
4. Na postanowienie w sprawie odmowy przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.
5. W przypadku wydania postanowienia o odmowie przedłużenia terminu, o którym mowa w ust. 1, dokonanie koncentracji po upływie tego terminu wymaga zgłoszenia zamiaru koncentracji Prezesowi Urzędu i uzyskania zgody na jej dokonanie na zasadach i w trybie określonym w ustawie.”;
- 14) po art. 23d dodaje się art. 23e i art. 23f w brzmieniu:
- „Art. 23e. 1. Nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 23a.

2. W przypadku określonym w ust. 1 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.
3. Ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy.

Art. 23f. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione — na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu — że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 23a, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.
3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.
4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, art. 23c—23e nie stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 7.
5. Prezes Urzędu może, z urzędu, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:
 - 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
 - 2) przedsiębiorca nie wykonuje zobowiązań i obowiązków nałożonych w decyzji, o której mowa w ust. 1—3.
6. Prezes Urzędu może, za zgodą przedsiębiorcy, z urzędu uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności, mających istotny wpływ na wydanie decyzji.
7. W przypadku uchylecia decyzji Prezes Urzędu orzeka co do istoty sprawy.”;

15) w art. 24 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Urzędu jest organem wykonującym zadania nałożone na władze państw człon-

kowskich Unii Europejskiej na podstawie art. 84 i art. 85 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. WE C 325 z 24.12.2002), zwanego dalej „Traktatem WE”. W szczególności Prezes Urzędu jest właściwym organem ochrony konkurencji w rozumieniu art. 35 rozporządzenia nr 1/2003/WE.”;

16) w art. 26:

a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) współpraca z innymi organami, do których zakresu działania należy ochrona konkurencji i konsumentów;”;

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) wykonywanie zadań i kompetencji organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej, określonych w rozporządzeniu nr 1/2003/WE oraz w rozporządzeniu nr 139/2004/WE;”;

c) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) podejmowanie czynności wynikających z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz przepisów dotyczących niedozwolonych postanowień umownych;”;

17) po art. 29 dodaje się art. 29a—29c w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Tworzy się Radę do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa Urzędu.

2. Do zadań Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych należy w szczególności:

- 1) przedstawianie propozycji i opinii dotyczących zmian w przepisach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów;
- 2) przygotowywanie opracowań na temat stanu ochrony konkurencji i konsumentów w poszczególnych sektorach gospodarki;
- 3) propagowanie polubownego rozwiązywania sporów konsumencjonalnych, w szczególności sądownictwa polubownego i mediacji;
- 4) wyrażanie opinii dotyczących zasad dobrych praktyk gospodarczych.

Art. 29b. 1. W skład Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych wchodzi 15 członków powoływanych spośród:

- 1) osób reprezentujących organizacje i środowiska konsumenckie — w liczbie 5 członków;
- 2) osób reprezentujących organizacje i środowiska przedsiębiorców — w liczbie 5 członków;

3) osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem w zakresie ochrony konkurencji i konsumentów — w liczbie 5 członków.

2. Członków Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych powołuje i odwołuje Prezes Urzędu.

3. Pracami Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych kieruje Prezes Urzędu.

4. Tryb prac Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych określa regulamin ustalony przez Prezesa Urzędu.

Art. 29c. 1. Obsługę administracyjną i finansową Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych zapewnia Urząd.

2. Członkom Rady do spraw Dobrych Praktyk Gospodarczych przysługuje wyłącznie zwrot kosztów przejazdów oraz dojazdów środkami komunikacji miejscowej na obszarze kraju na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾).”;

18) w art. 39 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prowadzenia nieodpłatnego poradnictwa konsumenckiego oraz udzielania nieodpłatnej pomocy konsumentom w dochodzeniu ich roszczeń, chyba że statut organizacji stanowi, że działalność ta jest wykonywana odpłatnie;”;

19) w art. 42 uchyla się ust. 3;

20) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy, w sprawach dotyczących określonej gałęzi gospodarki, w sprawach dotyczących ochrony interesów konsumentów oraz w innych przypadkach, gdy ustawa tak stanowi.

2. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu w szczególności:

1) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasad-

niające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy;

2) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;

3) badanie rynku, w tym określenie jego struktury i stopnia koncentracji;

4) wstępne ustalenie istnienia obowiązku zgłoszenia zamiaru koncentracji;

5) ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

3. Zakończenie postępowania wyjaśniającego następuje w drodze postanowienia.

4. Postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych — nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, przepisu ust. 4 oraz art. 35 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

21) w art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Postępowanie w sprawach nakładania kar pieniężnych, określonych w dziale VI, wszczynają się z urzędu.”;

22) w art. 45 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.”;

23) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Każdy ma prawo składania na piśmie — z własnej inicjatywy lub na prośbę Prezesa Urzędu — wyjaśnień dotyczących istotnych okoliczności sprawy.”;

24) w art. 57:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli:

1) pracownika organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE;

2) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081.

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli powinno zawierać:
- 1) wskazanie podstawy prawnej;
 - 2) datę i miejsce wystawienia;
 - 3) imię, nazwisko i stanowisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej, a w przypadku upoważnienia do udziału w kontroli osób, o których mowa w ust. 1a — imiona i nazwiska tych osób oraz:
 - a) numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość — w przypadku osób, o których mowa w ust. 1a pkt 1, lub
 - b) numer dowodu osobistego — w przypadku osób, o których mowa w ust. 1a pkt 2;
 - 4) oznaczenie kontrolowanego;
 - 5) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
 - 6) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;
 - 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
 - 8) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Kontrolujący jest obowiązany okazać osobie reprezentującej kontrolowanego upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymację służbową, a osoby upoważnione do udziału w kontroli, o których mowa w ust. 1a, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość. W przypadku nieobecności osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacja służbowa, dowód osobisty, paszport lub inny dokument potwierdzający tożsamość są okazywane pracownikowi kontrolowanego lub osobie czynnej w miejscu wszczęcia kontroli. Kopię upoważnienia do przeprowadzenia kontroli pozostawia się kontrolowanemu.”,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, na podstawie ust. 1a, przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego oraz dostępu do akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także do sporządzania z nich notatek oraz uprawnienie do udziału wraz z kontrolującym w przeszukaniu, o którym mowa w art. 58 i w art. 91.”;
- 25) w art. 58:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie poważnego naruszenia przepisów ustawy, w przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności wtedy, gdy mogłoby to spowodować zatarcie dowodów, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może wystąpić przed wszczęciem postępowania antymonopolowego.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu stosuje się odpowiednio.”;
- 26) art. 59 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 59. 1. Kontrolowany lub osoba uprawniona do jego reprezentowania oraz posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, są obowiązani do:
- 1) udzielenia żądanych informacji;
 - 2) umożliwienia wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu;
 - 3) udostępnienia akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników informacji.
2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może odmówić udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli tylko wtedy, gdy naraziłoby to ją lub jej małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz jej powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające z nią w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą z nią we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.”;
- 27) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prezes Urzędu w toku kontroli, o której mowa w art. 57 ust. 1, może wydać postanowienie o zajęciu, w celu zabezpieczenia, akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników informacji oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, jednakże nie dłuższy niż 7 dni.”;
- 28) w art. 61 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Zatrzymane przedmioty należy zwrócić niezwłocznie po stwierdzeniu, że są zbędne dla prowadzonego postępowania albo po uchyle-

niu przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później, niż po upływie terminu, o którym mowa w art. 60 ust. 1.”;

29) po art. 61 dodaje się art. 61a w brzmieniu:

„Art. 61a. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może przeprowadzić kontrolę, w tym dokonać przeszukania na podstawie art. 58 lub art. 91:

- 1) na wniosek Komisji Europejskiej, jeżeli przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania albo posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 91 ust. 1, sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 1/2003/WE lub rozporządzenia nr 139/2004/WE;
- 2) na wniosek Komisji Europejskiej lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia nr 1/2003/WE oraz art. 12 rozporządzenia nr 139/2004/WE.”;

30) w art. 62:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes Urzędu, na wniosek lub z urzędu, może, w drodze postanowienia, w niezbędnym zakresie ograniczyć prawo wglądu do materiału dowodowego załączonego do akt sprawy, jeżeli:

- 1) udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) wymaga tego interes publiczny.”,

b) ust. 4 i ust. 5 otrzymują brzmienie:

„4. Składający wniosek o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego przedkłada Prezesowi Urzędu również wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, o którym mowa w ust. 1, ze stosowną adnotacją.

5. Stronom i podmiotom zainteresowanym udostępnia się wersję dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, o którym mowa w ust. 1, ze stosowną adnotacją.”;

31) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. Pracownicy Urzędu są obowiązani do ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych informacji, podle-

gających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, o których powzięli wiadomość w toku postępowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do informacji powszechnie dostępnych, informacji o wszczęciu postępowania, z wyjątkiem postępowania w sprawach dotyczących koncentracji z udziałem spółek publicznych w rozumieniu przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi, oraz informacji o wydaniu decyzji kończących postępowanie i ich ustaleniach.

3. Przepisy ust. 1 i ust. 2 stosuje się również do pracowników Inspekcji Handlowej oraz innych osób biorących udział w kontroli, o których mowa w art. 57 ust. 1 i ust. 1a.”;

32) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Informacje uzyskane w toku postępowania nie mogą być wykorzystane w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) postępowania karnego prowadzonego w trybie publicznoskargowym;
- 2) innych postępowań prowadzonych przez Prezesa Urzędu oraz
- 3) wymiany informacji z Komisją Europejską i organami ochrony konkurencji państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia nr 1/2003/WE.

3. Informacje uzyskane w toku postępowania od organu ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej mogą być wykorzystane w toku tego postępowania na warunkach, na jakich zostały przekazane przez ten organ, włączając w to niewykorzystanie informacji do nałożenia sankcji na określone osoby.

4. Prezes Urzędu zawiadamia strony o zaliczeniu w poczet dowodów informacji uzyskanych w trakcie innego prowadzonego przez niego postępowania.”;

33) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. 1. Prezes Urzędu umarza postępowanie, w drodze postanowienia, w przypadku:

- 1) wycofania wniosku o nakazanie zaniechania praktyk ograniczających konkurencję;
- 2) wycofania wniosku o nakazanie zaniechania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów;

- 3) wycofania zgłoszenia zamiaru koncentracji przedsiębiorców;
 - 4) bezczynności wnioskodawcy uniemożliwiającej prowadzenie postępowania w sprawach praktyk ograniczających konkurencję;
 - 5) nienależenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 101 ust. 2, art. 102 i art. 103;
 - 6) przejęcia sprawy przez Komisję Europejską na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.
2. Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, umorzyć postępowanie w przypadku rozstrzygnięcia sprawy przez właściwy organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;
- 34) w art. 79 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do postanowień Prezesa Urzędu.”;
- 35) w art. 84:
- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. W przypadku gdy wniosek nie spełnia warunków określonych w ust. 2, Prezes Urzędu wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w wyznaczonym terminie.”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Prezes Urzędu wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego i zawiadamia o tym strony.”;
- 36) w art. 85 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Prezes Urzędu może odmówić wszczęcia postępowania antymonopolowego, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, w przypadku niezuzupełnienia przez wnioskodawcę wniosku w wyznaczonym terminie.”;
- 37) po art. 85 dodaje się art. 85a w brzmieniu:
„Art. 85a. 1. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003/WE, odmawia, w drodze postanowienia, wszczęcia postępowania antymonopolowego w przypadku gdy:
- 1) Komisja Europejska prowadzi postępowanie w tej samej sprawie;
 - 2) sprawa została rozstrzygnięta przez Komisję Europejską.
2. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 13 rozporządzenia nr 1/2003/WE, może odmówić, w drodze postanowienia, wszczęcia postępowania antymonopolowego w przypadku gdy:
- 1) właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej prowadzi postępowanie w tej samej sprawie;
 - 2) sprawa została rozstrzygnięta przez właściwy organ ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Prezes Urzędu wszczął postępowanie antymonopolowe w sprawie, może, w drodze postanowienia, zawiesić postępowanie.”;
- 38) art. 87 otrzymuje brzmienie:
„Art. 87. 1. Prezes Urzędu może dopuścić do udziału w postępowaniu w charakterze podmiotu zainteresowanego:
- 1) przedsiębiorcę, który uprawdopodobni, że został poszkodowany na skutek działań stanowiących naruszenie przepisów ustawy;
 - 2) stronę umowy, której dotyczy postępowanie;
 - 3) inny podmiot, który wystąpi z wnioskiem i wykaże swój interes prawny lub którego dopuszczenie do udziału w postępowaniu przyczyni się do wyjaśnienia sprawy.
2. Dopuszczenie lub odmowa dopuszczenia do udziału w postępowaniu w charakterze podmiotu zainteresowanego następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.
3. Podmiot zainteresowany ma prawo składania dokumentów i wyjaśnień co do okoliczności sprawy.
4. Podmiot zainteresowany ma prawo wglądu do akt w zakresie, w jakim jest to konieczne do ochrony jego praw, i jeśli nie naruszy to tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.
5. Prezes Urzędu informuje podmiot zainteresowany o sposobie załatwienia sprawy. Podmiotowi temu nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania lub zażalenia.
6. Prezes Urzędu zawiadamia stronę o dopuszczeniu do udziału w postępowaniu podmiotu zainteresowanego.”;
- 39) art. 88 otrzymuje brzmienie:
„Art. 88. 1. Jeżeli w toku postępowania antymonopolowego zostanie uprawdopodobnione, że dalsze stosowanie zarzucanej praktyki może spowodować poważne

i trudne do usunięcia zagrożenia dla konkurencji, Prezes Urzędu przed zakończeniem postępowania antymonopolowego może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców, którym jest zarzucone stosowanie praktyki, do zaniechania określonych działań w celu zapobieżenia tym zagrożeniom. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przed wydaniem decyzji stronie nie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, o którym mowa w art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu określa czas jej obowiązywania. Decyzja ta obowiązuje nie dłużej niż do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w sprawie.
3. Prezes Urzędu może przedłużyć, w drodze decyzji, czas obowiązywania decyzji, o której mowa w ust. 2. Przepis ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.
4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 101 ust. 1 pkt 1 i pkt 2.”;

40) uchyla się art. 89;

41) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że w lokalu mieszkalnym lub w jakimkolwiek innym pomieszczeniu, nieruchomości lub środku transportu są przechowywane przedmioty, akta, księgi, dokumenty i inne nośniki informacji mogące mieć wpływ na ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może, na wniosek Prezesa Urzędu, udzielić zgody na przeprowadzenie przeszukania, w tym na dokonanie zajęcia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, przez funkcjonariuszy Policji z jednostki właściwej ze względu na położenie tego lokalu, pomieszczenia lub nieruchomości albo miejsce pobytu posiadacza środka transportu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie poważnego naruszenia przepisów ustawy, w przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności wtedy, gdy mogłoby to spowodować zatarcie dowodów, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu może wystąpić przed wszczęciem postępowania antymonopolowego.”;

42) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. Postępowanie antymonopolowe w sprawach praktyk ograniczających konkurencję powinno być zakończone nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Przepisy art. 35—38 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

43) w art. 94 uchyla się ust. 4;

44) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, dopuścić do udziału w postępowaniu w charakterze podmiotu zainteresowanego:

- 1) przedsiębiorcę, nad którym inny przedsiębiorca przejmuje kontrolę;
- 2) podmiot zbywający akcje lub udziały;
- 3) podmiot zbywający majątek;
- 4) konkurenta przedsiębiorcy zaangażowanego w koncentrację;
- 5) inny podmiot, który wystąpi z wnioskiem i wykaże swój interes prawny.

2. Podmioty zainteresowane mają prawo składać wyjaśnienia i dokumenty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

3. Przepis art. 87 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

45) w art. 97:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2”,

b) ust. 2 i ust. 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku przedstawienia przez przedsiębiorcę warunków określonych w art. 18 ust. 2 termin, o którym mowa w ust. 1, ulega przedłużeniu o 14 dni.

3. Do terminów określonych w ust. 1 i ust. 2 nie wlicza się okresów oczekiwania na dokonanie zgłoszenia przez pozostałych uczestników koncentracji, a także okresów na usunięcie braków lub uzupełnienie informacji, o których mowa w art. 96 ust. 1 pkt 2, lub ustosunkowanie się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu warunków, o których mowa w art. 18 ust. 2, oraz okresów oczekiwania na uiszczenie opłaty, o której mowa w art. 77 ust. 2.”;

46) w art. 100a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy art. 84 ust. 2—3 stosuje się odpowiednio.”;

47) art. 101 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 101. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie:
- 1) dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 6 i art. 7, lub naruszenia zakazu określonego w art. 8;
 - 2) dopuścił się naruszenia art. 81 lub art. 82 Traktatu WE;
 - 3) dokonał koncentracji bez uzyskania zgody Prezesa Urzędu.
2. Prezes Urzędu może również nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie:
- 1) we wniosku, o którym mowa w art. 22, lub w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 94 ust. 2, podał nieprawdziwe dane;
 - 2) nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 11a ust. 3, art. 18 ust. 3 lub art. 45, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji;
 - 3) nie współdziałała w toku kontroli prowadzonej w ramach postępowania na podstawie art. 57, z zastrzeżeniem art. 59 ust. 2;
 - 4) nie wypełnił obowiązku przewidzianego w art. 82.
3. W przypadku gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się przychód osiągnięty przez tych przedsiębiorców w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.
4. W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości do stu-krotności przeciętnego wynagrodzenia.
5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do związków przedsiębiorców.”;
- 48) w art. 102 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 500 do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych na podstawie art. 9, art. 11a ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 2 i ust. 4 i art. 23c oraz art. 88 ust. 1 i ust. 3, postanowień wydanych na podstawie art. 60 ust. 1 lub wyroków sądowych w sprawach z zakresu praktyk ograniczających konkurencję, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz koncentracji; karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.”;
- 49) w art. 103 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców karę pieniężną w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia, jeżeli osoba ta umyślnie albo nieumyślnie:
- 1) nie wykonała decyzji, postanowień lub wyroków, o których mowa w art. 102;
 - 2) nie zgłosiła zamiaru koncentracji, o którym mowa w art. 12;
 - 3) nie udzieliła informacji lub udzieliła nierzetelnych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45.”;
- 50) po art. 103 dodaje się art. 103a—103b w brzmieniu:
- „Art. 103a. 1. Prezes Urzędu, z zastrzeżeniem ust. 4, odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w art. 101 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, na przedsiębiorcę biorącego udział w porozumieniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub art. 81 Traktatu WE, jeżeli przedsiębiorca ten spełnia łącznie następujące warunki:
- 1) jako pierwszy z uczestników porozumienia:
 - a) dostarczy Prezesowi Urzędu informację o istnieniu zakazanego porozumienia, wystarczającą do wszczęcia postępowania antymonopolowego lub
 - b) przedstawi Prezesowi Urzędu, z własnej inicjatywy, dowód umożliwiający wydanie decyzji, o której mowa w art. 9 lub art. 10— jeżeli Prezes Urzędu nie posiadał w tym czasie informacji i dowodów wystarczających do wszczęcia postępowania antymonopolowego lub wydania decyzji, o której mowa w art. 9 lub art. 10;

- 2) współpracuje z Prezesem Urzędu w toku postępowania w pełnym zakresie, dostarczając niezwłocznie wszelkie dowody, którymi dysponuje, albo którymi może dysponować i udzielając niezwłocznie wszelkich informacji związanych ze sprawą, z własnej inicjatywy lub na żądanie Prezesa Urzędu;
 - 3) zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu nie później, niż w dniu poinformowania Prezesa Urzędu o istnieniu porozumienia lub przedstawienia dowodu, o którym mowa w pkt 1 lit. b;
 - 4) nie był inicjatorem zawarcia porozumienia i nie nakłaniał innych przedsiębiorców do uczestnictwa w porozumieniu.
2. Jeżeli przedsiębiorca uczestniczący w porozumieniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub art. 81 Traktatu WE, nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1, Prezes Urzędu obniża karę, o której mowa w art. 101 ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, nakładaną na tego przedsiębiorcę, jeżeli spełnia on łącznie następujące warunki:
- 1) przedstawi Prezesowi Urzędu, z własnej inicjatywy, dowód, który w istotny sposób przyczyni się do wydania decyzji, o której mowa w art. 9 lub art. 10;
 - 2) zaprzestał uczestnictwa w porozumieniu nie później, niż w momencie przedstawienia dowodu, o którym mowa w pkt 1.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu, z zastrzeżeniem art. 103b, nakłada karę:
- 1) w wysokości nie większej niż 5 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary — na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w ust. 2;
 - 2) w wysokości nie większej niż 7 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary — na przedsiębiorcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w ust. 2;
 - 3) w wysokości nie większej niż 8 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary — na pozostałych przedsiębiorców, którzy spełnili warunki, o których mowa w ust. 2.
4. W przypadku gdy przedsiębiorca spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2—4, Prezes Urzędu nakłada karę w wysokości określonej w ust. 3 pkt 1, w przypadku gdy inny przedsiębiorca biorący udział w porozumieniu spełnił wcześniej warunki określone w ust. 1 pkt 1 lit. a oraz pkt 2—4.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w przypadku wystąpienia przedsiębiorców o odstąpienie od wymierzenia kary lub jej obniżenie, w tym w szczególności:
- 1) sposób przyjmowania oraz rozpatrywania wniosków przedsiębiorców o odstąpienie od wymierzenia kary lub jej obniżenie;
 - 2) sposób zawiadamiania przedsiębiorców o stanowisku Prezesa Urzędu
- mając na uwadze konieczność zapewnienia możliwości dokonania rzetelnej oceny spełnienia przez przedsiębiorców warunków, o których mowa w ust. 1 i ust. 2, oraz właściwego zakwalifikowania wniosków.
- Art. 103b. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w art. 103a ust. 3, uwzględnia się przychód osiągnięty przez tych przedsiębiorców w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.
2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu nakłada karę:
- 1) w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia — na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w art. 103a ust. 2;
 - 2) w wysokości do siedemdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia — na przedsiębiorcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w art. 103a ust. 2;
 - 3) w wysokości do osiemdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia — na pozostałych przedsiębiorców, którzy spełnili warunki, o których mowa w art. 103a ust. 2.”;

51) po dziale VI dodaje się dział VIa w brzmieniu:

„Dział VIa. Przepis karny

Art. 106a. 1. Kto, wbrew przepisowi art. 37 ust. 4, narusza obowiązek udzielenia rzecznikowi konsumentów wyjaśnień i informacji będących przedmiotem wystąpienia rzecznika lub obowiązek ustosunkowania się do uwag i opinii rzecznika, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.⁴⁾) po art. 479⁶ dodaje się art. 479^{6a} w brzmieniu:

„Art. 479^{6a}. § 1. Jeżeli przepisy odrębne przyznają określonym podmiotom, które nie uczestniczą w sprawie, uprawnienie do przedstawiania sądowi istotnego dla sprawy poglądu, do podmiotów tych stosuje się odpowiednio art. 63. Jednak na wniosek podmiotu uprawnionego sąd może zezwolić, aby pogląd został przedstawiony także ustnie na rozprawie.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623 i Nr 91, poz. 871.

§ 2. Na wniosek podmiotu uprawnionego sąd udostępnia akta sprawy w zakresie niezbędnym do przedstawienia poglądu.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z późn. zm.⁵⁾) w art. 138c § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto w ofertach i reklamach dotyczących kredytu konsumenckiego zawierających jakiegokolwiek dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego, nie podaje rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153 i Nr 170, poz. 1651) w art. 9 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wyznaczony przez niego przedstawiciel.”.

Art. 5. Do decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydanych na podstawie art. 17 i art. 18 ust. 1 oraz art. 19 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 21 ustawy, o której mowa w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 6. Do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29 i Nr 60, poz. 310, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852, Nr 74, poz. 855 i Nr 117, poz. 1228, z 2001 r. Nr 100, poz. 1081, Nr 106, poz. 1149, Nr 125, poz. 1371, Nr 128, poz. 1409 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 25, poz. 253 i Nr 135, poz. 1145 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 95, Nr 62, poz. 576 i Nr 69, poz. 626.